

Kääriäisten sukuseura ry:n julkaisu SUKUSYTYKKEITÄ

JULKAISU NO.

29

29.05.2012 ISSN-3734

Hyvät Kääriäiset

Sytyttelen Sukusytykkeitä ja koko sukua.

Ensi kesän 65-VUOTISJUHLAKOKOUKSEEN JOKA PIDETÄÄN
LA 4.8.2012 Iisalmen Metsäpirtillä.

Kun 65-vuotta sitten perustettiin Kääriäisten Sukuseura, silloin oli toisenlainen aika. Kaikki asiat eivät ole muuttuneet. Nämä asiat ovat ainakin samanlaisia. Sukuseuran tarkoituksena on ylläpitää suvun erisukuhaarojen välillä yhteyttä ja tutustuttaa suvun jäseniä toisiinsa.

Me tarvitsemme tietoa menneisyydestä, niin ymmärrämme paremmin itseämme, kun tiedämme miten on ennen elelty ja oltu. Samoin voimme rakentaa ja suunnitella tulevaisuuttamme.

Meillä on nyt paremmat mahdollisuudet pitää yhteyttä toisiimme kuin 65 vuotta sitten ja tallentaa tietoa tästä ajasta tuleville sukupolville, sekä jakaa ja välittää aineistoa jonka ovat sukumme jäsenet keränneet.

Hyvät sukumme jäsenet,
Tervetuloa Juhlakokoukseen!

sukuseuran puheenjohtaja

Risto Kääriäinen
Pajusenmäentie 530
74270 KAUPPILANMÄKI
040 – 745 8750
lohkoniemi@pp.inet.fi
www.lohkoniemi.fi
www.kaariainen.fi

OTTO KÄÄRIÄINEN 29.5.1926 - 23.1.2012

Oton muistolle

Aatami ja Aada Kääriäinen muuttivat Lapinlahdelta Horsmanmäeltä Kiuruveden Runnin kautta viime vuosisadan alussa Haapavedelle Myllyojalle. Perheen yksi pojista - Aatami hänkin nimeltään (=Aatu) avioitui veljensä lesken Anni os. Haanpään kanssa. Perheeseen syntyi 29.5.1926 poika, joka sai nimekseen Otto.

Otto kuului sotaveteraanipolven nuorimpiin. Hän sai käskyn 18 -vuotiaana lähteä rintamalle, mutta sota kuitenkin onneksi päättyi ennen kuin joukko-osasto ehti varsinaiselle sotatoimialueelle.

Otto jatkoi isänsä Aatun työtä - Hatukankaan tilan viljelemistä. Maanviljelyksen ja karjanhoidon ohella hän hankki lisätuloja perheen elatukseen käyden talviaikaan metsätöissä.

Otto oli nuorena innokas hiihtäjä. Hän harrasti myös kilpahiihtoa piirin mestaruustasolla ja osallistui laajemminkin hiihtokilpailuihin Pohjois-Suomessa. Hän kuului aikanaan Pohjois-Pohjanmaan piirin parhaimpien hiihtäjien joukkoon.

Urheilun ohella Otto oli myös musiikin harrastaja. Jo nuorena hän opetteli soittamaan hanuria. Hän esiintyi monissa viihdetilaisuuksissa ja oli mukana soittamassa monissa harrastajateatterin näytelmissä Haapavedellä. 1970-luvulta lähtien hän toimi Haapaveden kansalaisopistossa hanurinsoiton opettajana. Tämä tehtävä ulottui myös Haapaveden rajojen ulkopuolelle Kärämäelle, Piippolaan ja Pulkilaan. Kirkkokuorossa hän lauloi vuosikymmenten ajan.

Otto oli myös säveltäjä. Suomen Harmonikkainstituutti julkaisi hänen sävellyksiään käsittävän kokoelman, jonka nimi on "Musiikillisia muistikuvia" (1989). Oton ehkä tunnetuin laulu (sanat ja sävel) on Jokijärven valssi, joka kertoo kirjailija Kalle Päätalon elämästä ja kotiseudusta Taivalkosken Jokijärvellä.

Haapaveden kamariorkesteri levytti näitä Oton sävellyksiä orkesterisovituksina CD-levylle, jonka nimi on "Suvitarhassa" (1998).

Vuonna 1987 Tasavallan presidentti myönsi Otolle Director musices -arvonimen.

Oton elämä päättyi 23.1.2012 85 vuoden ikäisenä.

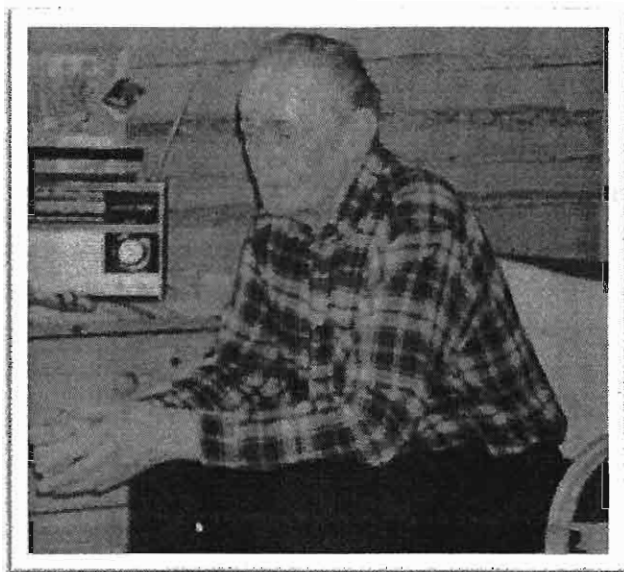
Ottoa jäivät kaipaamaan Anna-Liisa puoliso sekä kolme tytärtä perheineen.

Otto tilitti suhdettaan elämään ja musiikkiin säveltämässään ja sanoittamassaan laulussa "Musiikillisia muistikuvia":

*Nyt arkiset askareet saan unohtaa,
päivän tään mielestä saa poistaa.
Ovat sävelet seurana mull' hetkisen,
ja muistini kuvina vuosikymmenten.
On lauluja lapsuuden, nuoruudenkin
häävalsseja rakastuneille,
on laulu myös vanhuksen harmajapään,
hymni saatoksi poisnukkuneille.*

*Sain kuulla mä soittoa kanteleitten,
laulua kuuluisan kuoron,
soi korvissain urut ne jälkekinpäin,
vaan hanurin halusin, luokse sen jäin.
Viell' muistan kun tyttönen lapsena kerran
sylissä istui ja lauloi,
on kauan jo siitä, nyt lauluja niitä
hän omille lapsilleen laulaa.*

*Nyt arkiset askareet saan unohtaa,
päivän tään mielestä saa poistaa.
Ovat sävelet seurana mull' hetkisen,
ja muistini kuvina vuosikymmenten.
On lauluja lapsuuden, nuoruudenkin
häävalsseja rakastuneille,
on laulu myös vanhuksen harmajapään,
hymni saataksi poisnukkuneille.*

Otto muistaen kiitollisena

Martti Viljanen

Oton vävy, Nivala

ERIKOINEN SUKU

Useat ovat eläneet samalla Kääriäisten maaperällä ja niillä samoilla Kääriäisten jalansijoilla, joilla nyt seisot, ja juuri siinä on tapahtunut paljon asioita 1950-luvulla, 1920-30-40 luvuilla, 1800-luvulla, jopa elokuussa 1541, kun ensimmäiset Kääriäiset ovat veneen kokan vetäneet rantaan Iisalmen Kirmalla.

Kääriäisten suku on erikoinen suku. Jo nimenä, ei tavanomainen, jää mieleen helposti. Jotenkin yhdistetään Vienen Karjalaan, Raja Karjalaan. Edustaessani opiskeluaikanani juoksu-urheilussa helsinkiläistä seuraa Viipurin Urheilijoita, seura on kuitenkin ennen sotia perustettu Viipurissa, kysyi seuran puheenjohtaja Pauli Vyyryläinen, että onko sukuni Karjalasta, vyyryläiset ovat. Kääriäinen ja Vyyryläinen tuntuvat melkein sukulaisilta.

Kirman kylän poika Jouko Kääriäinen totesi kerran vuosia sitten, että Kääriälä ja sen lähitalot, samaa sukua, ovat kylän keuhkot. Hyvin todettu. Niin se muuallakin, missä Kääriäisten suku elää ja toimii, Iisalmissa, Kauppilänmäessä, Mikkelissä, Haukivuorella, Viipurissa, Helsingissä, Kemissä, Pieksämäellä, Kajaanissa, Rovaniemellä, Haapavedellä ja koko maassa sama asia, olemme sen seudun keuhkot.

Voimme olla ylpeitä suvustamme. Ei kannata miettiä kovin tarkkaan, miten läheisiä sukulaisia aina olemme, sitä varten tehdään tietysti koko ajan tarkkaakin sukututkimusta.

Aina täytyy muistaa, että naisten sukunimi usein vaihtuikin Kääriäisestä joksikin muuksi. Kun minulta kysytään olenko sukua Agentsien Jorma Kääriäiselle tai Iisalmen Jamppa Kääriäiselle, laulajia ja taiteilijoita molemmat, sanon, että sukua ollaan. Olin Rukalla maaliskuussa ja siellä esiintyi Lauri Tähkä. Hän esitteli uuden bändinsä ja siinä oli kitarassa Kääriäinen Iisalimesta.

On Sahti Pekkaa ja monia muita kuuluisia suvun henkilöitä ja me kaikki voimme olla ylpeitä suvustamme.

Kun Jussilan Aatu ja Aro kävelivät poikkimaiseen peltojen yli Jussilasta Kääriälään ja sen keittiöön 1947, saivat alkunsa ensimmäisten sukujuhlien valmistelut. Kekäläisen Erkki, muurari, seppä ja kaiken alan monitoimimies, vaimonsa Mari Kääriäinen, Erkki sai tehtäväksi lähitalojen Kääriäismiesten kanssa muurata sukupatsas ja se kivistä muurattiin nykyiselle paikalleen, Kirman tien varteen Kääriälän kohdalle. Se on maamerkki. Messinkilaatassa lukee "Kääriäinen älä hylkää isiesi raivaamaa pyhää maata".

Jukka Kääriäinen
johtokunnan jäsen

SUKUSAPUSKAA

Jokapäiväistä leipää kunnioitetaan ainakin kahdesta syystä. Elämän perusta on ravinnon riittävyys. Toinen syy on ravinnon laatu. Se vaikuttaa terveyteen ja on sitä kautta hyvinvoinnin avain. Hyväksi havaittu raaka-aine, tapa käyttää sitä ja valmistustaidon siirtäminen sukupolvelta toiselle on luonut perinneruuan.

Ruokakulttuurin harrastaminen ei ole mitenkään kummalista. Pikemminkin se on aina ollut elämän jatkumisen ehto. Ruokakulttuurit ovat kehittyneet ihmisten omien taipumusten ja ominaisuuksien myötä. Elimistölle sopivimpien raaka-aineiden saanto, tavat käyttää, kypsentää ja säilyttää ovat muokanneet yhteisöjä. Radikaalikin ruokavalinnat voivat johtua ihan vain terveydellisistä syistä.

Suvuilla on erityisen tärkeä rooli ruokakulttuurin monimuotoisuuden syntyisessä. Yksin ihmisen elimistön periytyvien ominaisuuksien takia syntyneet erot ovat muuttuneet käytännöiksi, joista parhaat ovat jääneet ja heikoimmat mukautuneet. Ruuan riittävyyden ja sopivuuden lisäksi maku- ja hajuaistimme ovat ohjanneet enemmän kuin vielä tiedämmeekään elämäämme ja sukuhaarojemme keskeisiä valintoja asuinpaikkojen, elämänkumppanienkin suhteen.

En ole törmännyt tutkimuksiin asiasta, mutta neljän vuosikymmenen aikana lehtimiehenä tuli havainnoitua monia juuri ruokaan liittyviä asioita maita, mantereita ja maakuntia kierrellessä. Ruuan vaikutusten tutkiminen ei ylipäätään ole meille suomalaisille alleviivattu asia. En ole kokenut sitä järin arvostettuna tai mainitsemisen arvoisena aiheena, vaikka hyvää sanomaa siitä yritänkin levittää. Useimmille riittää että ruokaa on tarpeeksi ja että se on ihan hyvää.

Ympäristöoppia

Ystävystyin vuosikymmenet sitten ranskalaisen ruokakirjailija *Gilles Pudlowskyn* kanssa. Lyhyeksi tarkoitettu haastattelutuokio venähti pitkäksi keskusteluksi. Tärkein saamani oppi oli havainnoida ja löytää ruuan yhteys ihmisten ja ympäristön välillä. Aikamme yksi Ranskan merkittävimmistä ruokakirjoittajista opasti näin:

- Kun istut junassa tai autossa - se mitä ikkunastasi näkyy on gastronomiaa. Voit lukea maisemasta mitä ja millaiset ihmiset syövät ja miksi. Vesistä tunnet kalat, metsistä riistan ja pelloilta viljan. Tiedät heidän tautinsa, vatsahapponsa, makutottumukset ja jopa mielenlaatunsa.

Näinhän se menee. Mitä tarkemmin maisemaa lukee, sitä paremmin tuntee paikallisen ruokakulttuurin. Kerro minulle mitä syöt, niin tiedän millainen olet.

Mitä enemmän ruuan paikallisesta leimallisuudesta poiketaan, sitä heikommat ihmisten siteet elin- ja asuinympäristöönsä ovat. Vuosikymmenet ruoka- ja juomaharrastuksen parissa ovat tuoneet Kääriäisten sukupatsaan tekstile myös minulle hyvin henkilökohtaisesti sopivan syvän merkityksen.

- Kääriäinen - älä hylkää Isiesi raivaamaa pyhää maata.

Olinpa missä tahansa maailmalla, - tuo ajatus toimii. Se on globaali. Raivattu maa kytkee minut aina ympäristööni maahan ja sen anteihin. Raivattu maa erottuu metsistä ja vesistä. En siis kuulu paimentolaisiin, merenkävijöihin enkä keräilijöihin. Kuin paikkalintu, olen riippuvainen lähiympäristöstä ja sen hyvinvoinnista. Raivattu maa ei ole vain Kirmanranta, vaan oppimani ja tuntemani lähiympäristö ihmisineen. Se kannattaa tuntea, arvostaa sitä ja toimia sen hyväksi.

Tämmöisin ajatuksin olen harrastanut ruokia ja juomia niin, että niistä tuli neljännesvuosisadaksi varsin keskeinen osa työtäkin. Nyt eläköitymisen myötä, kolmen keittokirjan jälkeen, ajatusten jakaminen sukulaisten kesken voisi hyödyttää ja jopa viihdyttää.

SUKUSAPUSKA-sivuilla olisi takoitus muistella ruokia, ruokailuun liittyviä tapahtumia, raaka-aineita ja mitäpä kenenkin muistilokeroihin on tallentunut. Kaikilla niillä olisi tärkeä merkitys yhteiseksi hyväksi. Kääriäiset muiden sukujen tavoin ovat joutuneet ratkomaan ympäristönsä ja kehonsa periytyviä ominaisuuksia hankkiessaan, kasvattaessaan ja valmistaessaan ruokaa. Reseptit ovat kulkeneet perintönä, muistitietona, mukautuneet aikaansa ja ympäristöönsä. Niitä on syntynyt uusia ja löytynyt lainaksi muilta. Aina niillä on oma arvonsa ja apunsa.

Allergiat, sairaudet kuten sokeritauti, reuma tai laktoosi-intoleranssi, sun muu oirehtiminen, - joskus vaikkapa vain hyvä mieli näkyvät resepteissä, joita sukumme sivuille toimittaisin. Joku on saattanut ratkaista ruoka-aineongelma toisiakin hyödyttävällä tavalla. Varsinkin näin suvun sisällä löytämäsi ratkaisu tai tekemäsi havainto saattaa olla jollekin toiselle kullanarvoinen tieto. Saattaapa niissä piillä pitkän elämän ja onnen avaimetkin.

Paitsi ruoka- myös juomat ovat tärkeitä. Missä yhteydessä, miten ja ketkä mitäkin nauttivat ovat tärkeitä vedestä viinaan. Parasta olisivat myös muistelot, vaikka itse reseptiä ei heti löytyisikään.

Toivottavasti noita reseptejäkin saadaan ruuista leivontaan ja juomiin. Lähettäkää niitä joko tavallisessa postissa, tai sähköisessä muodossa.

Sivustolle tulee myös lomake johon voi kirjoittaa suoraan tai kopioida tekstejä.

Kuvat - kaikenlaiset pidoista, juhlista, kinkereistä jne. ruokia myöten ovat tervetulleita. Joe et saa skannattua paperikuvia, niin lähetä postissa - palautan kyllä. Kirjoita mahdollisimman tarkasti vaikka ruutupaperille ketä ja mitä kuvissa on, milloin ja kuka ne otti yms.

Vuodenaikoihin, työtehtäviin, kouluun, häihin, ristiäisiin, hautajaisiin jne. liittyvät muistot ovat erittäin tervetulleita eri puolilta maata. Erikoisesti terveyteen ja kirkollisiin tapahtumiin liittyvät muistot, jotka eivät koske suoraan sukua- ovat tervetulleita nekin.

Yritän käsitellä aineistoja niin että sukusivuilla vierailevat saisivat niistä apua. Erilaiset kokemukset terveyteen ja hyvinvointiin liittyvistä ruuista ja juomista ovat tärkeitä.

Tavataan ainakin nettisivuilla.

Jouko Kääriäinen

Sukutapaaminen

Sukuseuran 65-vuotisjuhla pidetään lisalnessa **Metsäpirtillä** lauantaina 04.08.2012.

Osallistumismaksu on 28 € aikuisilta, 14 € 6-12 vuotiailta ja ilmainen alle 6-vuotiaille. Maksu sisältää tervetulokahvin, lämmin ruoka (kalaa, broileria, karjalanpaistia) lisukkeineen ja lopetuskahvit. Osallistumismaksu suoritettava etukäteen sukuseuran tilille FI 8450 6806 4011 0605 (on samalla ilmoittautuminen juhliin).

Juhla alkaa klo 09.00 ilmoittautumisten vastaanotolla Metsäpirtillä. Juhlapuheen pitää teologian tohtori, Kirkon ulkoasiain osaston johtaja, kirkkoneuvos Kimmo Kääriäinen.

Tarkempi ohjelma tulee tälle sivulle myöhemmin. www.kaarainen.fi

Hyvät sukulaiset,

Kääriäisten sukusivut netissä ovat uusiutumassa. Käykääpä tutustumassa sivuihin ja ottakaa kantaa siihen, miten voisimme niitä vielä kehittää. Sivuja voitte kommentoida suoraan netissä näkyvällä kommentti-linkillä. Haluamme sivuista mielenkiintoiset ja sukuamme palvelevat. Jäsenmaksuilla ja suvun yrityslinkkimaksuilla on tarkoitus ylläpitää sivuja ja kehittää niitä. Jäsenmaksu on 5 € ja yrityslinkki on 20 €/vuosi. Maksut voi suorittaa sivustolla näkyvälle seuran tilille. www.kaariainen.fi

Yhdistyksiä ei ole olemassa, jos ei ole jäseniä ja ajantasalla olevaa jäsenrekisteriä. Kun maksatte jäsenmaksun, pyydämme teitä ilmoittamaan osoitteenne ja mahdollisen sähköpostiosoitteen. Sivustoltamme löytyvällä lomakkeella voitte ilmoittaa joko sähköisesti tai postin kautta sukutietonne.

Sukutietoja on arkistoitu Mikkeliin ja nyt on menossa arkistointi Iisalmeen. Mikäli hallussasi on sukuumme liittyvää arkistoitavaa materiaalia, voit toimittaa sitä Iisalmeen. Arkistointia hoitavat johtokunnan jäsenet Anja Tsokkinen (os. Kääriäinen), Riitta Koskela (os. Kääriäinen), Outi Rissanen (os. Kääriäinen) ja Ritva Lappalainen (os. Kääriäinen), Risto Kääriäinen, Jukka Kääriäinen ja Yrjö Kääriäinen. Arkistomateriaalilla turvaamme olemassa olevan tiedon säilymisen tulevien sukumme tutkijoiden käyttöön. Usein kuolinpesien yhteydessä hävitetään valokuvia, kirjeitä, postikortteja ja kutsukortteja jne. joilla sukututkimuksen kannalta voi olla tärkeää merkitystä. Haastattelut (vanhat äänikasetit, kaitafilmit, videot), valokuvat ja kirjoitetut muistelmat ovat myös harvinaista herkkua – älkää hävittäkö niitä.

Syksyllä 4.8 on Iisalmissa sukutapaaminen ja silloin voimme keskustella ja suunnitella lisää arkistoasiasta. Ottakaa mukaanne sellaista materiaalia, jota haluatte arkistoitavan, voitte myös toimittaa arkistoon kopioita omista asiakirjoistanne tai valokuvista. Muutoinkin voitte ottaa mukaan albumeitanne, joita voitte esitellä muille sukulaisille. On kiva vaihtaa kuulumisia kuvienkin kautta. Tervetuloa suurella joukolla Iisalmeen! Iisalmissa tulee Matti Pehkonen esittelemään vanhoja karttoja, joita näet myös tässä Sukusytykkeen sivuilla ja häneltä voi tilata haluamiaan karttoja.

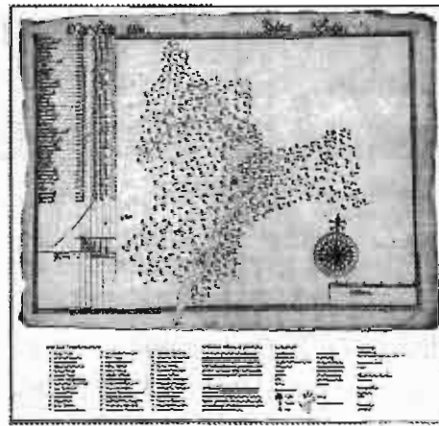
Ritva Lappalainen

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	5 0 6 8 0 6 - 4 1 1 0 6 0 5	TILISIIRTO GIRERING Maksu välitetään saajalle vain Suomessa Kotimaan maksujenvälityksen yleisten ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella. Betalingen förmedlas endast till mottagare i Finland enligt Aikmänsa villkor för inrikes betalningsförmedling och endast till det kontonummer betalaren angivit.	
Saaja Mottagare	Kääriäisten sukuseura ry	Viesti Meddelande	
Maksaja Betaltare		Jäsenmaksu v. 2012	
Allekirjoitus Underskrift		Nimi:	
		Syntymäaika:	
		huom! merkitse täydellinen osoitteesi	
		Vitlenro Ref.nr	
Tilitä nro Från konto nr		Eräpäivä Förf.dag	EUR 5

Ylä-Savo maakunta- ja pitäjänkartoissa

Savo-Karjala, v. 1644, Kartoittaja: Anders Streng
Koko: 50 x 68 cm

Iisalmen pitäjä, v. 1644
Kartoittaja: Anders Streng
Karttaan on merkitty v. 1644 mukaiset kylät. Kylien etäisyys emäkirkolta peninkulmissa. Kunkin kylän kohdalla merkitty taulukkoon taloluku, veroa maksavien talojen määrä ja autiot talot/verohylyt. Tekstit suomennettu.
Koko: 63 x 60 cm

Ylä-Savo, v. 1788
Koko: 50 x 61 cm

Savo ja Karjala eli Kuopion lääni, (v. 1798)
Kartoittaja: S. G. Hermelin
Koko: 55 x 50 cm

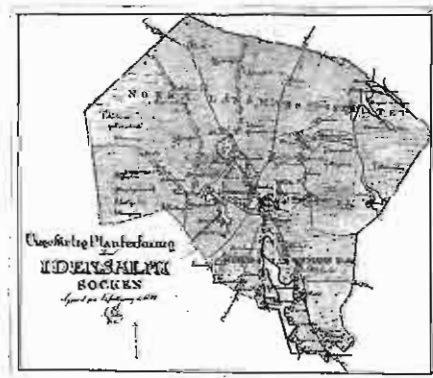

Kuopion lääni, v. 1833, Kartoittaja: G. Thilen
Koko: 42 x 44 cm

Kartta on tehty v. 1833 ja on jätetty muuttamattomaksi. Sen perusteella on tehty uusia karttoja, jotka on tarkoitettu yleiseen käyttöön. Nämä kartat on tehty v. 1833 ja on jätetty muuttamattomaksi. Sen perusteella on tehty uusia karttoja, jotka on tarkoitettu yleiseen käyttöön.	
1. Koko	2. Koko
3. Koko	4. Koko
5. Koko	6. Koko
7. Koko	8. Koko
9. Koko	10. Koko
11. Koko	12. Koko
13. Koko	14. Koko
15. Koko	16. Koko
17. Koko	18. Koko
19. Koko	20. Koko
21. Koko	22. Koko
23. Koko	24. Koko
25. Koko	26. Koko
27. Koko	28. Koko
29. Koko	30. Koko
31. Koko	32. Koko
33. Koko	34. Koko
35. Koko	36. Koko
37. Koko	38. Koko
39. Koko	40. Koko
41. Koko	42. Koko
43. Koko	44. Koko
45. Koko	46. Koko
47. Koko	48. Koko
49. Koko	50. Koko
51. Koko	52. Koko
53. Koko	54. Koko
55. Koko	56. Koko
57. Koko	58. Koko
59. Koko	60. Koko
61. Koko	62. Koko
63. Koko	64. Koko
65. Koko	66. Koko
67. Koko	68. Koko
69. Koko	70. Koko
71. Koko	72. Koko
73. Koko	74. Koko
75. Koko	76. Koko
77. Koko	78. Koko
79. Koko	80. Koko
81. Koko	82. Koko
83. Koko	84. Koko
85. Koko	86. Koko
87. Koko	88. Koko
89. Koko	90. Koko
91. Koko	92. Koko
93. Koko	94. Koko
95. Koko	96. Koko
97. Koko	98. Koko
99. Koko	100. Koko

Yleiskartta D4 Iisalmi - Kajaani, v. 1872,
Koko: 50 x 70 cm

Iisalmen pitäjä, v. 1845, Kartoittaja: G. Thilen
Koko: 38 x 33 cm

Savon ja Hämeenmaa, v. 1852-56, Kartoittaja:
G. Thilen
Koko: 50 x 68 cm

Iisätietoja Wanhoista kartoista:
Matti Pehkonen
Kauppilanmäentie 602
74270 Kauppilanmäki
0500 272 067

SUVUN LONKEROT ESILLE

Sukuseuran vetäjät ovat aina oman aikansa puuhamiehiä ja vahvoja seuran vetäjiä niin hyvinä kuin huonoinakin aikoina.

Kääriäisten sukuseuran ensimmäinen puheenjohtaja oli opettaja Fredrik Kääriäinen Kajaanista. (1947 – 1949), häntä seurasi kenraalimajuri Antti Kääriäinen (1949 - 1950), Kirmalan Olli Kääriäinen Kirmanrannalta oli kolmas puheenjohtaja (1950 - 1953). Ollia seurasi puheenjohtajaksi Väinö Kääriäinen (1953 -1984) samalta kylältä. Seuraavana vuoroon astui Erkki Kääriäinen Koljonvirralta (1984 – 1986) ja sitten Pertti Kääriäinen (1986 -1989). Kauppilanmäen Hannes Kääriäinen tuli sitten vuoroon (1989 – 1993) ja häntä seurasi Peltosalmen Lauri Kääriäinen (1993 - 1996). Iisalmen kirkonkylältä Toivo Kääriäinen heilutteli nuijaa seuraavana (1996 - 2010) ja nyt on vuorossa Kauppilanmäen Risto Kääriäinen.

Näiden puheenjohtajien lisäksi on tarvittu tomeroita sihteereitä ja vahvoja johtokunnan jäseniä sekä joukko Sukusytykkeen toimittajia avustajineen. Jokaisesta sukuhaarasta löytyy aktiivisia suvun tutkijoita, jotka tuovat esille aina uusia tietoja ja vielä on paljon tutkittavaakin.

Nyt olisikin toivottavaa, että saisimme keskinäisiä tietojamme yhdistettyä mahdollisimman laajaksi ja kattavaksi kokonaisuudeksi. Olisikohan tuo ratkaisu tähän tämä nettisivustosto. Lähettäkää tietoja, kirjoituksia, kuvia, runoja, tutkimustuloksia jne. kenelle tahansa johtokunnan jäsenistä, niin pyrimme julkaisemaan niitä sivuillamme.

Voisimme myös julkaista esimerkiksi Muistolle-palstaa, sukuun syntyneet, avioliiton julkaisheet, tutkinnon suorittaneet, ansiomerkin saaneet, kirjan tai runokokelman julkaisheet, taidenäyttelyn avanneet jne... kertomuksia kansanparannus keinoista, kalastuksesta, metsästyksestä, matkoista, eri ammattien kehittymisestä, metsänhoidosta, eri sukuhaarojen vaiheista, käsitöistä jne...Etsin matkaseuraa...puuhaan matkaa tutustumaan juuriin...haluaisin tietää lisää siitä sukuhaarasta..... Tiedotettavaa suvulle..... Etsin valokuvia henkilöistä x ja z...
Kaikki ideat ovat tervetulleita.

Jouko kerää sivustolle ruokiin liittyviä juttuja email: kaariainen.jouko@gmail.com häneen voit olla yhteydessä tuon linkin kautta.

Kirjoittakaa artikkeleita sivuille ja takaatte sivujen mielenkiinnon säilymisen. Nettisivuilta löytyy johtokunnan sähköpostiosoitteet.
Odotamme myös käsinkirjoitettua postia

Ritva Lappalainen
Virtalantie 18
74160 IISALMI